

בולעטין #12

וועד למען קדושת ארץ ישראל

ארגון מוקדש לעורר על מצות ישוב ארץ ישראל, שעל ידי זה נזכה
בקרוב לביאת המשיח בב"א
חודש אב תשמ"ח

אין חכמה כחכמת ארץ ישראל ואין תורה כתורת ארץ ישראל

וגם (במדרש רבה בראשית פט"ז ז.ו.) אין חכמה כחכמת ארץ ישראל ואין תורה כתורת ארץ ישראל.

וז"ל שם: "ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והי" לארבעה ראשים" - והיה לדי נהרים אין כתיב כאן אלא לדי ראשים - אלו די מלכיות ... "שם האחד פישון" זו בבל - על שם "ופשו פרשיו" "הוא הסובב את כל ארץ החוילה" שעלה והקיף את כל ארץ ישראל דכתיב ביה "הוחילו לאלקים כי עוד אודנו", "אשר שם הזהב" אלו דברי תורה שהן נחמדים מזהב ומפז רב, "וזהב הארץ ההיא טוב" מלמד שאין תורה כתורת ארץ ישראל, ולא חכמה כחכמת ארץ ישראל, "שם הבדולח" וגוי - מקרא משנה תלמוד ותוספתא ואגדה.

באבות דרבי נתן (כה) כתב:

רנ"א: אין לך אהבה כאהבה של תורה, ואין לך חכמה כחכמה של ארץ ישראל, ואין לך יופי כיופי של ירושלים.

וז"ל הגמרא (קידושין מ"ט ע"ב) עשרה קבין חכמה ירדו לעולם, תשעה נטלה ארץ ישראל ואחד כל העולם כולו. ופירש"י שם, חכמה, תורה ודרך ארץ.

וכל כך היתה חשובה בעיני האמוראים תורת ארץ ישראל, עד שהתפללו שתשתכח מהם תורת חוץ לארץ, כדמצינו (בי"מ דף פ"ה) ר' זירא כי סליק לארעא דישראל, יתיב מאה תעניתא דלשתכח גמרא בבלאה מיניה כי היכי דלא נטרדיה.

ובספר חסידים (סימן תתשכ"א, דפוס ברלין) אל תתמה על תלמידי חכמים שבבבל שהיו יודעים מעשה מרכבה והיו יודעים בתורה לחוץ תני"ך ולא היה האש מתלהטת סביבן כמו לתלמידי חכמים שבארץ ישראל, כי זכות ארץ ישראל יועיל לתורה.

והרמב"ן ז"ל בספר אמונה ובטחון (פרק ח') כתב אין תורה כתורת ארץ ישראל, שאך ארץ ישראל ראויה לתורה ואין התורה שלימה רק בארץ ישראל.

ובספר לבנת הספיר (פרשת לך לך) כתב, לך לך לתועלתך, בגין דלא אשתלים אורייתא וחכמתיה אלא בארעא קדישא.

ומבואר שם בזה"ק פרשת לך (ח"א דף ע"ז) ויאמר ה' אל אברם לך לך, אי"ר אלעזר לך לך לגרמך לאתקנא גרמך, ופירש שם בזה"ק חמה, לאתקנא גרמך, היינו תיקון נפשו ונשמתו במצוות ובמעשים טובים שיעשה בארץ ישראל.

ובאור החמה על זוהר הקדוש (ח"א דף ק"ן) בשם הרא"ג, כי בארץ ישראל יוכל להשלים האדם יותר מחוצה לארץ, כי כל המצוות שייכות בה, משא"כ בחוץ לארץ, וכעין זה איתא ברמב"ן (פרשת אחרי) עיין שם.

והמגלה עמוקות ז"ל כתב, דלפיכך רצה משה ליכנס לארץ ישראל להשיג שם השגות, לפי שארץ ישראל הוא הסולם להשגת שמות הקדושים, והכתוב אומר לכו חזו מפעלות אלקים אשר שם שמות בארץ.

תלמידי חכמים שבארץ ישראל מעמידין ההלכה על בוריה

ועוד יותר מזה אמרו חז"ל (סנהדרין כ"ד, ע"א), תלמידי חכמים שבארץ ישראל מעמידין ההלכה על בוריה.

וז"ל הגמרא שם: "וירא והנה באר בשדה" זו סנהדרין ... "ונאספו שמה כל העדרים" אלו תלמידי חכמים שבארץ ישראל, והשיבו את האבן על פי הבאר", שהיו נושאים ונותנים בהלכה עד שמעמידין אותה על בוריה.

חשיבות התורה שלומדים בארץ ישראל

ואיתא בילקוט שמעוני (תהלים, רמז תתס"ב) מבקש אתה לראות את השכינה בעולם הזה, עסוק בתורה בארץ ישראל. והרמב"ן כתב בכמה מקומות (בפרשת חיי, פרשת אחרי ובפרשת וילך) כי הקב"ה יקרא אלקי הארץ ישראל.

ועיין עוד מה שכתב הרמב"ן (בפרשת לך) מלכי צדק הוא שם בן נח, הלך מארצו לירושלים לעבוד שם את ה' והיה להם לכהן לקל עליון.

ובפרשת ויצא כתב הרמב"ן, והיה ה' לי לאלקים איננו תנאי כדברי רש"י, אבל הוא הנדר וענינו אם אשוב אל בית אבי אעבוד השם המיוחד בארץ הנבחרת כו', ויש בענין סוד ממה שאמרו כל הדור בחוץ לארץ דומה כמי שאין לו א-לוה.

צדיקים שבארץ ישראל מגינים על כל העולם

ובספר טוב הארץ (דף י"ד ע"ב) כתב, הצדיקים בהיותם בארץ ישראל יוכלו להגין על כל המקומות, והטעם כי ארץ ישראל הוא כמו הלב הנותן חיות וקיום לכל האיברים כולם. אמנם צדיקי חוץ לארץ לא יועילו אלא למקומם לבד, כי הם כמו חיות האבר הפנימי הפרטי שלא יועיל רק לעצמו, עכ"ל.

בארץ ישראל צריך יראת שמים בכפלי כפלים

כתב החרדים זצ"ל וזה לשונו, כל אדם יחרד בבואו אל ארץ ישראל להיות ירא שמים כפלי כפלים ממה שהוא בחוץ לארץ, וידע כי בבית המלך הוא יושב, עכ"ל.

111

מלאכים שבארץ ישראל ומלאכי חוצה לארץ

גם ידוע מה שאמרו חז"ל שאינם דומים מלאכים שבארץ ישראל ששומרים את האדם בארץ ישראל, למלאכי חוצה לארץ (עיין תנחומא בפרשת וישב).

ובפני דוד להחיד"א זצ"ל (פרשת חיי) הביא בשם זקינו הרב בעמח"ס חסד לאברהם זצ"ל, וזה לשונו, כי ישראל שבארץ ישראל יש לו כ' אלפים מלאכים מימינו וב' אלפים משמאלו, כמנין כ"ב אותיות, והם מלאכים קדושים כמו שורש נשמתם שהיא קדושה עכ"ל.

קדושת ארץ ישראל גדולה מקדושת הגן עדן

ובחתם סופר על התורה (פרשת בחוקותי, דף פ"ח) כתב וזה לשונו: שהרי אמרו חז"ל (ב"ב דף ע"ה ע"ב) שאין עולין לה אלא המזומנין לה, וקרא כתיב (ישעי' נ"ב) לא יוסיף יבוא בך עוד ערל וטמא, ומי יהיה המעכבם מליכנס, הלא לא מצינו שיהיה שם להט החרב המתהפכת, אם כן עוצם קדושת הארץ היא בעצמה לא תניח לעבור שם את שאינו ראוי וכו', נמצא כי קדושתו גדלה מקדושת גן עדן, ע"כ.

אין מזל לישראל בארץ ישראל

ובספר יערות דבש (חלק ב', דרוש י"ד, ד"ה אבל הענין) כתב, כי בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא רק במזלא תליא כפי מערכת השמים במזל תולדה וכדומה, אבל בארץ ישראל ולישראל לא כן הוא, וזהו שאמרו (שבת קנ"ו ע"א) אין מזל לישראל. ולכך נאמר בתורה בשכר מצוה (דברים י"א, כ"א) למען ירבו ימיכם, אף כי תלוי במזל, רק זהו בארץ ישראל, ולכך דייק הכתוב (שם) על האדמה, ולכך שאל איכא סבי בבבל (ברכות ח' ע"א) תמה דאז תלוי במזל, והמזל שונא לישראל, כמ"ש כי לפי המזל אין אברהם ושרה ראויים להוליד, וכל תולדותיהם לפי המזל לאבד ולעקר ח"ו קאי. והשיב דמקדמי ומחשכי לבי כנישתא, כי על ידי שריית שכינה שם מקבלים מעלת טיב ארץ ישראל, וגם הוא בחינת אין מזל לישראל, עכ"ה"ק.

ובספר ילקוט הגרשוני כתב, שגם ר' חנינא מודה דבארץ ישראל, דכתיב בה "אשר אשר ה' אלוקיך דורש אותה", הכל תלוי בזכות ולא במזל, והבטחות ויעודי התורה נאמרו בזמן שבני ישראל שרויים על אדמתם.

סגולת ארץ ישראל להוליד בנים

ובספה"ק ישמח משה (פרשת ויחי, דף קי"ד) כתב, שורש המחצב אין ראוי למציאות עפ"י הטבע, ולכך התרופה לזה היא ארץ ישראל, עיני ה' אלוקיך בה, ואין המזל שולט שם, וכן הוא בכל איש הישראלי, כי מצד המזל אינם פרים ורבים, ובחוץ לארץ צריך איזה זכות, עכ"ה"ק.

נשמות ישראל שבארץ ישראל דבוקים באבות הקדושים ובארץ הקדושה

והחתם סופר ז"ל בפרשת נשא (דף י"ח) כתב, שכשישראל בארץ ישראל, נשמותיהם מדובקים באבותינו הקדושים, ואחר כך בארץ הקדושה, עיין שם.

כל אחד יכול בקל להיות שותף עם עוסקים בתורה בטהרה בארץ ישראל. והרי לכם תוכנית פשוטה וקלה איך יוכל לקשר עצמו עם עוסקי תורה בארץ ישראל.

כל אחד יקבל על עצמו להשתתף לעשות פעולות

שכל אחד מישראל יעלה לארצנו הקדושה

כל אחד יקבל על עצמו להשתתף לעשות פעולות גדולות שכל אחד מישראל יעלה לארצנו הקדושה, ובהדפסת הבולעטינס האלו על ידי לחלקם ביעקב ולהפיצם בישראל ועל ידי שירצה שיעורים לרבים גודל החיוב שכל אחד מישראל יעלה תיכף ומיד לארצנו הקדושה.

ועל ידי זה תתרבה הידיעה בגודל מעלת קדושת ארץ ישראל, ועל ידי שיעלו כולם לארץ ישראל נזכה בקורב ממש לביאת משיח צדקינו בב"א.

איך יכול להיות שאחד שגר בחוץ לארץ, אף על פי כן יחשב כאילו דר בארץ ישראל

הגר"א זצ"ל כותב: שהמזכה את הרבים מקבל שכר כנגד כולן, דהמצוות שמקיימים הרבים נחשבים לזכותו של מי שזיכה אותם, ועולים לחלקו עד סוף כל הדורות".
וזה לשון הגר"א בביאורו למשלי (פרק י"ח פסוק י"ד): "שלעולם יראה אדם להוכיח את חברו על דבר שעושה לא טוב (פירוש לשונו: לא רק בעבירה ממש אלא גם על דבר לא הגון, כבתוספות ד"ה כבר בברכות ל"א): כי אם ישמע לו ויטיב את מעשיו אז כל המצוות שיעשה הם על ידו (וגדול המעשה יותר מן העושה, קל וחומר כשנכפיל ריבוי פעולות מעשה התיקון על ידי מעשי המוכח מכאן והלאה) יטול שכר כמו העושה עצמו, ואם לא ישמע לו אזי יטול את הטוב ממנו כמו שכתב האר"י ז"ל, והוא בסוד זכה נוטל חלקו וחלק חברו בגן עדן והרשע נוטל חלקו בגיהנם, עכ"ל (ועיין בספר חסידים באריכות גדול).

וועד למען קדושת ארץ ישראל

א) ומובא מהמקובל הקדוש והנורא רבי אלעזר שמואל ן' סיניור זי"ע ר"ת בפסוק ואלה המשפטים אשר תשים לפנים וז"ל: ויחייב אידם ליזכות הרבים. הישכר מירובה [או הימזכה מיובטח] שיוליד פרי טוב יראה מיזרעו {כדאיתא בזוהר פ' תרומה דזוכה לראות בנים לבניו} איורך שינים ריבים תפילתו שיומע יי מיהרה, ליעולם פירנסתו ניכונה ימלא ה' מישאלותיו, עכ"ל.